

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 62. Lutheri errores ad quadraginta & unum articulos redacti, ac damnati

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI.
A.C. 1520. oppugnatores semper fuisse, cujus rei testes sunt laudabiles illæ Constitutiones Germanorum Imperatorum pro libertate Ecclesiæ. Testis est in Concilio Constantiensi Hussitarum ac Wiclefistarum damnata, ac punita perfidia; testis est toties contra Bohemos Germanorum sanguis effusus. Testis denique est prædictorum errorum per Coloniensem, & Lovaniensem Universitates non minus docta, quam vera, ac sancta confutatio, & damnatio. Pro pastoralis igitur officii cura, quam gerimus, prædictorum errorum virus pestiferum ulterius tolerare seu dissimulare, sine Christianæ Religionis nota, atque Orthodoxæ fidei injuria, nullo modo possumus. Eorum autem errorum aliquos præsentibus duximus inferendos ex Lutheri libris decerptos, quorum tenor sequitur, & est talis.

§. LXII.

Lutheri errores ad quadraginta & unum articulos redacti, ac damnati.

I. (*) Hæretica sententia est, sed usitata, Sacramenta novæ legis justificantem gratiam illis dare, qui non ponunt obicem.

II. In

(*) P. Labbeus in Collect. Concil. tom. 14. p. 392. non nisi triginta quinque damnatas proposi-

II. In puero post Baptismum negare re- Sæcul. XVI.
A.C. 1520.
manens peccatum, est Paulum & Christum
simul conculcare.

III. Fomes peccati, etiam, si nullum
adsit actuale peccatum, moratur exeuntem a
corpore animam ab ingressu cæli.

IV. Imperfecta charitas morituri, fert
secum necessario magnum timorem, qui se so-
lo satis est facere pœnam purgatorii & impe-
dit introitum regni.

V. Tres esse partes pœnitentiæ, contri-
tionem, confessionem, & satisfactionem, non
est fundatum in sacra Scriptura, nec in an-
tiquis sanctis Christianis Doctoribus.

VI. Contritio, quæ paratur per discus-
sionem, collationem, & detestationem pecca-
torum, qua quis recogitat annos suos in a-
maritudine animæ suæ ponderando peccato-
rum gravitatem, multitudinem, fœditatem,
amissionem æternæ Beatitudinis, ac æternæ
damnationis acquisitionem, hæc contritio fa-
cit hypocritam, imo magis peccatorem.

VII. Verissimum est proverbium; &
omnium doctrina de contritionibus hucusque
data, præstantius de cetero non facere, sum-
ma pœnitentia: optima pœnitentia nova vita.

VIII. Nullo modo præsumas confiteri
peccata venialia, sed nec omnia mortalia,
quia

positiones exhibet; hoc autem ideo factum,
quia ibi recensentur articuli, in quibus plures
ejusmodi articuli comprehenduntur.

Sæcul. XVI. quia impossibile est, ut omnia mortalia cog-
A C. 1520. noscas. Unde in primitiva Ecclesia solum
 manifesta mortalia confitebantur.

IX. Dum volumus omnia pure confite-
 ri, nihil aliud facimus, quam quod miseri-
 cordiæ Dei nihil volumus relinquere igno-
 scendum.

X. Peccata non sunt ulli remissa, nisi
 remittente Sacerdote credat sibi remitti: imo
 peccatum maneret, nisi remissum crederet;
 non enim sufficit remissio peccati, & gratiæ
 donatio, sed oportet etiam credere esse re-
 missum.

XI. Nullo modo confidas absolvi pro-
 pter tuam contritionem, sed propter verbum
 Christi, quodcumque solveris, &c. hic, in-
 quam, confide, si Sacerdotis obtinueris ab-
 solutionem, & crede fortiter te absolutum,
 & absolutus vere eris, quidquid sit de con-
 tritione.

XII. Si per impossibile confessus non es-
 set contritus, aut Sacerdos non serio, sed
 joco absolveret, si tamen credat se absolu-
 tum, verissime est absolutus.

XIII. In Sacramento Pœnitentiæ, ac
 remissione culpæ non plus facit Papa aut E-
 piscopus, quam infimus Sacerdos: imo ubi
 non est Sacerdos, æque tantum quilibet Chri-
 stianus, etiam similiter aut puer esset.

XIV. Nullus debet Sacerdoti respon-
 dere, se esse contritum, nec Sacerdos requi-
 rere.

XV.

XV. Magnus est error eorum, qui ad Sacramenta Eucharistice accedunt, huic innixi, quod sint confessi, quod non sint sibi conscius alicujus peccati mortalis, quod præmiserint orationes suas & præparatoria, omnes illi ad iudicium sibi manducant, & bibunt: sed si credant, & confidant se gratiam ibi consecuturos, hæc sola fides facit eos puros & dignos.

Sæcul. XVI.
A. C. 1520.

XVI. Consultum videtur, quod Ecclesia in communi consilio statueret Laicos sub utraque specie communicandos, nec Bohemi communicantes sub utraque specie, sunt hæretici, sed Schismatici.

XVII. Thesauri Ecclesie, unde Papa dat indulgentias, non sunt merita Christi & Sanctorum.

XVIII. Indulgentie sunt piæ fraudes Fidelium & remissiones bonorum operum: & sunt de numero eorum, quæ licent, & non de numero eorum, quæ expediunt.

XIX. Indulgentie his, qui veraciter eas consequuntur, non valent ad remissionem pœnæ pro peccatis actualibus debitæ apud divinam iustitiam.

XX. Seducuntur credentes Indulgentias esse salutaris & ad fructum Spiritus utiles.

XXI. Indulgentie necessariae sunt solum publicis criminibus, & proprie conceduntur duris solummodo & impatientibus.

XXII. Sex generibus hominum indulgentie nec sunt necessariae nec utiles, videlicet

cet

Sæcul. XVI.
A.C. 1520

cet mortuis seu morituris, infirmis, legitime impeditis, his qui non commiserunt crimina, his qui crimina commiserunt, sed non publica, his qui meliora operantur.

XXIII. *Excommunicationes sunt tantum externæ pœnæ, nec privant hominem communibus spiritualibus Ecclesiæ orationibus.*

XXIV. *Docendi sunt Christiani plus diligere excommunicationem quam timere,*

XXV. *Romanus Pontifex Petri Successor non est Christi Vicarius super omnes totius mundi Ecclesias ab ipso Christo in B. Petro institutus.*

XXVI. *Verbum Christi ad Petrum quodcumque solveris super terram, &c. extenditur duntaxat ad ligata ab ipso Petro.*

XXVII. *Certum est in manu Ecclesiæ, aut Papæ prorsus non esse statuere articulos fidei, imo nec leges morum, seu bonorum operum.*

XXVIII. *Si Papa cum magna parte Ecclesiæ sic vel sic sentiret, nec etiam erraret: adhuc non est peccatum aut hæresis contrarium sentire, præsertim in re non necessaria ad salutem, donec fuerit per concilium universale alterum reprobatum, alterum approbatum.*

XXIX. *Via nobis facta est, enervandi auctoritatem Conciliorum, & libere contradicendi eorum gestis, & judicandi eorum decreta, & confidenter confitendi, quidquid verum*

verum videtur, siue probatum fuerit, siue *Sæcul. XVI.*
reprobatum a quocumque Concilio. *A.C. 1520.*

XXX. Aliqui articuli Joannis Hus
condemnati in Concilio Constantiensi sunt
Christianissimi, verissimi, & Evangelici,
quos nec universalis Ecclesia posset damnare.

XXXI. In omni opere bono justus
peccat.

XXXII. Opus bonum optime factum,
est veniale peccatum.

XXXIII. Hæreticos comburi, est con-
tra voluntatem Spiritus.

XXXIV. Præliari adversus Turcas,
est repugnare Deo visitanti iniquitates nostras
per illos.

XXXV. Nemo est certus, se non sem-
per peccare mortaliter propter occultissimum
superbiæ vitium.

XXXVI. Liberum arbitrium post pec-
catum, est res de solo titulo; & dum facit,
quod in se est, peccat mortaliter.

XXXVII. Purgatorium non potest
probari ex sacra Scriptura, quæ sit in Ca-
none.

XXXVIII. Animæ in purgatorio non
sunt securæ de earum salute, saltem omnes:
nec probatum est ullis aut rationibus, aut
Scripturis, ipsas esse nec extra statum me-
rendi, aut agendæ charitatis.

XXXIX. Animæ in purgatorio pec-
cant sine intermissione, quamdiu quæerunt re-
quiem, & horrent pœnas.

XL.

Secul. XVI.

A.C. 1520.

XL. Animæ ex purgatorio liberatæ suffragiis viventium minus beantur, quam si per se satisfecissent.

XLI. Prælati Ecclesiastici, & Principes sæculares non male facerent, si omnes saccos mendicitatis delerent.

§. LXIII.

Prosecutio Bullæ Leonis X. contra Lutherum.

His subjungit Pontifex in eadem Constitutione: Nos in præmissis utpote gravissimis propensus (ut decet) procedere, necnon hujusmodi pesti viam præcludere cupientes, habita super prædictis erroribus, & eorum singulis diligenti discussione, ac districto examine, omnibusque rite pensatis cum S. R. E. Cardinalibus, ac Regularium Ordinum Ministris generalibus pluribusque aliis Theologiæ, Jurisque Magistris reperimus eosdem errores respective esse contra Ecclesiæ doctrinam sive traditionem, & contra veram divinarum Scripturarum ab ea receptam interpretationem. Unde auctoritate Dei, & B. Apostolorum Petri & Pauli & nostra, præfatos omnes & singulos articulos seu errores tanquam respective hæreticos, aut scandalosos, aut falsos, aut piarum aurium offensivos, vel simplicium mentium seductivos, & veritati Catholicæ obviantes damnamus, atque omnino rejicimus, inhibentes sub ma-
joris